

מת (ירושלים) 46996-06-25 - מדינת ישראל נ' מ.ג.

בית משפט השלום בירושלים

מ"ת 46996-06-25 מדינת ישראל נ' ג'אבר(עצור/אסיר בפיקוח) ואח'

לפני כבוד השופט אופיר טישלר

מבקשים
מדינת ישראל
ב"כ המבקשת

נגד

משיבים
1. מ.ג.
2. ע.א.
3. ע.א.ל. (אחר/נוסף)
ב"כ משיב 1 עו"ד וסים דכוור
ב"כ משיב 2 עו"ד סנא חיר
ב"כ משיב 3 עו"ד פתחי פרהוד

החלטה

1. לפניי בקשה לקביעת תנאי השחרור של המשיבים עד לתום ההליכים נגדם.

רקע וכתב האישום

2. ברקע הבקשה כתב אישום שהוגש נגד המשיבים, הכולל שני אישומים. האישום הראשון מתייחס למשיב 1 בלבד ומיוחסות בו למשיב עבירות של תקיפה הגורמת חבלה של ממש כלפי בת זוג, כליאת שווא ואיומים. האישום השני מתייחס לשלושת המשיבים, ומיוחסות בו למשיבים העבירות הבאות: למשיב 1 - עבירה של תקיפה סתם; ולמשיבים 2 ו-3 - עבירות של פציעה כשהעבריין מזוין ותקיפה וחבלה ממשית על ידי שניים או יותר.

3. על פי עובדות כתב האישום, המשיב נשוי למתלוננת ולהם תינוק בן 3 חודשים. בני הזוג מתגוררים ביחידת דיור שנמצאת בשטח השייך למשפחת ... בירושלים. כתב האישום מחולק כאמור לשני אישומים, אך כתב האישום מתאר למעשה אירוע מתמשך אחד, המורכב משני חלקים.

האישום הראשון - כעולה מהאישום הראשון, ביום 5.6.2025, בשעה 20:30 לערך, פרץ ויכוח בין משיב 1 למתלוננת שבמהלכו קילל המשיב את המתלוננת וקרא לה בשמות גנאי. המתלוננת השיבה לו ובתגובה המשיב קרב אליה, אחז אותה בשערות ראשה והטיח את ראשה בקיר. המתלוננת ניסתה להיחלץ מאחיזת המשיב, דחפה אותו והוא נפל. הדבר עורר את חמת המשיב והוא החל להכות את המתלוננת בסטירות לפניה. כתוצאה מהמכות נגרמו למתלוננת חבלות בפניה ובידה. המתלוננת רצתה לצאת מהבית עם התינוק, אך המשיב מנע זאת ממנה. המתלוננת התקשרה לאביה וביקשה ממנו להגיע למקום כדי לסייע לה לצאת. המשיב, ששמע את שיחת הטלפון, אמר לה: "חכי תראי שאבא שלך יבוא אני אזיין את המשפחה שלך".

האישום השני - לאחר שיחת הטלפון עם המתלוננת, כפי שמתואר באישום הראשון, הגיע אביה של המתלוננת מ' (להלן - מ'), ביחד עם שני בניו, א' וא.י. (להלן - א' וא.י., בהתאמה) סמוך לביתם של משיב 1 ושל המתלוננת. מ' יצא מהרכב וצעד לכיוון הבית בזמן שא' וא.י. נותרו ברכב. במקביל הגיעו למקום בני משפחת המשיב, ובין הצדדים פרץ ויכוח. במהלך הוויכוח התיז משיב 1 גז פלפל לעבר מ'. א' וא.י. הבחינו בהתרחשות, יצאו מהרכב והתקרבו לבית.

משיבים 2 ו-3, המתגוררים בסמוך למשיב 1, שמעו את הצעקות, הגיעו למקום ותקפו בצוואת את מ', את א' ואת א.י., על פי הפירוט הבא: משיב 2 דקר את מ' בגבו, ומשיב 3 אחז בידו פטיש, הלם באמצעותו בידו של א.י., והכה באמצעות חפץ בראשו של מ'. בשלב זה נמלטו מ', א.י. וא' מהמקום, תוך שהמשיבים דולקים בעקבותיהם ובזמן שאחרים, שזהותם אינה ידועה, יידו לעברם אבנים. מ', א' וא.י. הגיעו לביתו של אחר, משם הזעיקו את המשטרה. מ' וא.י. פונו לבית החולים. כתוצאה מהמעשים, נגרמה למ' פציעה בדמות דקירה ארוכה בגבו, חבלות בראש, המטומה סביב עין ימים וחבלה במרכז החזה. לא.י. נגרמה חבלה מדממת בידו.

4. המבקשת עותרת ל"קיבוע תנאי המעצר בעניינם של המשיבים", עד לתום ההליכים נגדם.

המחלוקת בנוגע לתנאי המעצר של משיב 1

5. כהקדמה להחלטות שניתנו בקשר לכתב האישום הנוכחי אציין, כי במועד האירועים המתוארים בכתב האישום היה משיב 1 עצור בפיקוח אלקטרוני בגין תיקי תעבורה שנפתחו נגדו (מ"ת XXXX-11-24 ומ"ת XXXX-10-24), ובמסגרת תיקים אלו הוא אף שולב בבית המשפט הקהילתי. בהחלטה מיום 7.5.2025 הורה בית המשפט הקהילתי (כב' השופט י' צימרמן) כי המשיב יהיה רשאי לצאת לעבודה בימים א'-ה' בין השעות 6:30 ו-17:30, ולשם כך ייפתחו חלונות במסגרת המעצר.

6. בהחלטה מיום 9.6.2025 שניתנה בהליך מעצר הימים בעניינו של משיב 1 (מ"י XXXX-06-25) קבע בית המשפט (כב' השופט ג' ארנברג) כי משיב 1 יוכל להשתחרר ממעצר בתנאים הבאים: התייצבות לחקירה או משפט לפי דרישה, מעצר בית באיזוק כפי שהיה עד כה בביתו בהר הזיתים, אי יצירת קשר עם המתלוננת ובני משפחתה לתקופה של 21 יום, התחייבות עצמית, ערבות צד ג' והפקדה כספית. על החלטה זו הגישה המבקשת ערר לבית המשפט המחוזי (עמ"י XXXX-06-25, כב' השופט מ' בורשטיין), שבהחלטה מיום 9.6.2025 דחה את הערר.

7. בבקשתה, מיום 20.6.2025, עתרה המבקשת לקבוע את תנאי המעצר שקבע בית המשפט בשלב מעצר הימים, ובין היתר את מעצרו של המשיב בפיקוח אלקטרוני בכתובת מעצר הבית שבה שהה המשיב לפני האירועים המתוארים בכתב האישום.

8. בא כוח המשיב, עו"ד דכוור, טוען כי החלטת בית המשפט מיום 9.6.2025 שמה דגש על כך שתנאי המעצר בפיקוח אלקטרוני יישארו "כפי שהיה עד כה". כלומר, עם מתן ההחלטה רשאי לכאורה המשיב לצאת לעבודה בימים א'-ה' בשעות שקבע בית המשפט הקהילתי ביום 7.5.2025. בא כוח המשיב טען לפגם מהותי שנפל בניסוח הבקשה לקביעת תנאי המעצר ביחס למשיב, והתרעם על כך שהמבקשת השמיטה במכוון מבקשת המעצר את המילים "כפי שהיה עד כה" שנכללו בהחלטת כב' השופט ארנברג. בדרך זו, טען בא כוח המשיב, מנסה המבקשת לפגוע בזכויותיו של המשיב ולהחיל עליו בדרך של "מחטף" תנאי מעצר חמורים יותר מאלה שקבע בית המשפט בשלב מעצר הימים. בא כוח המשיב טען כי ככל שהמבקשת עותרת להחיל על המשיב תנאים חמורים יותר מאלה שקבע בית המשפט בהחלטתו מיום 9.6.2025, כי אז היה עליה לתקן את הבקשה ולהגישה מחדש.

9. בדיון שהתקיים באת כוח המבקשת אכן עמדה על כך שעמדתה היא למעצר המשיב בפיקוח אלקטרוני בתנאי מעצר בית מלא, שאינם כוללים יציאה לעבודה. נראה כי באת כוח המבקשת מכירה בכך שנפל פגם מסוים בבקשה לקביעת תנאי המעצר, אך היא הסבירה כי בקשת המעצר נערכה בהעדר מודעות לתנאים המקלים שנקבעו בהחלטת בית המשפט הקהילתי. לדבריה ספק אם בית המשפט שקבע את תנאי המעצר בשלב מעצר הימים, ובית המשפט המחוזי שדן בערר, היו מודעים לתנאים הללו. מכל מקום, לשיטת המבקשת, פגם זה נרפא ממילא משהתקיים דיון מפורט בבקשה והמבקשת הבהירה היטב את עמדתה ביחס למבוקש בבקשה. לגופם של דברים, ציינה המבקשת כי לאחר הגשת כתב האישום ונוכח חומרת העבירות המיוחסות למשיב, מובן שאין עוד מקום לקבוע תנאי מעצר הכוללים אפשרות יציאה לעבודה במשך רוב שעות היום.

10. ראוי להוסיף בעניין זה, כי ביום 23.6.2025 החליט הממונה על הפיקוח האלקטרוני על הפסקת המעצר בפיקוח אלקטרוני של המשיב, וזאת נוכח הפרה של תנאי הפיקוח שבאה לידי ביטוי בביצוע העבירות המיוחסות לו בכתב האישום הנוכחי, ובין היתר, כאמור - עבירות האלימות שביצע כלפי המתלוננת, שהיתה גם המפקחת עליו והערבה במסגרת החלטת המעצר הראשונה שניתנה בתיקי התעבורה שהוגשו נגד המשיב. החלטת הממונה הוגשה לבית המשפט לתעבורה בתיק מ"ת XXXX-10-24, וביום 29.6.2025, בתום דיון, קיבל בית המשפט (כב' השופט י' צימרמן) את עמדת המשיב וקבע כי חרף החלטת הממונה, המשיב ימשיך לשהות במעצר בתנאי פיקוח אלקטרוני. בית המשפט הבהיר כי אין בהחלטה זו כדי להשליך על ההחלטה שתתקבל במסגרת ההליך הנוכחי.

11. לאחר שעיינתי בטענות ושמעתי את הטיעונים, אני מוצא לדחות את טענת המשיב. הטענות שהעלה בא כוח המשיב אינן נטולות טעם, אך כפי שציינה המבקשת, נוסח הבקשה אכן מלמד כי עמדת המבקשת היא שבנסיבות העניין יש להורות על מעצר המשיב בפיקוח אלקטרוני, ללא תנאים והקלות נוספות. אני מוצא להעמיק חקר בשלב זה ביחס לשאלה מה התשתית

העובדתית שעמדה לפני בתי המשפט בשלב מעצר הימים, כיוון שבסופו של דבר התקיימו בפניי שני דיונים שבהם נשמעו טיעונים מפורטים והמבקשת הבהירה בהם באופן מפורש כי כוונתה בבקשה למעצר המשיב בפיקוח אלקטרוני באופן שאינו מאפשר יציאה ממסגרת המעצר לעבודה. גם אם ניתן היה להתייחס לתנאים המקלים שנקבעו בבית המשפט הקהילתי, ואיני קובע דבר לעניין מודעות המבקשת בעת עריכת הבקשה לעצם קיומם של תנאים אלה - ישנה בבקשה התייחסות קונקרטית למבוקש על ידי המבקשת, באופן שאפשר למשיב ולבא כוחו לכלכל את צעדיהם לקראת הדיונים שהתקיימו במעמד הצדדים. משזו הבקשה שעמדה לפניי, ונוכח ההסברים שניתנו במעמד הדיון, ומשהמבקשת רשאית היתה בלאו הכי לבקש תנאים חמורים יותר מאלה שנקבעו בשלב מעצר הימים - לא מצאתי להורות לה להגיש בקשה מתוקנת (להשוואה ראו בש"פ 5319/15 ערטול נ' מדינת ישראל (16.8.2015); בש"פ 4011/15 ערטול נ' מדינת ישראל (14.6.2015)).

12. הבקשה היא אפוא להמשך מעצרו של המשיב בפיקוח אלקטרוני עד לתום ההליכים. בקשה זו תיבחן לאור הקביעות להלן בנוגע לקיומן של ראיות לכאורה.

הבקשה ביחס למשיבים 2 ו-3

13. בעניינם של משיבים 2 ו-3 עותרת המבקשת להותיר את התנאים שקבע בית המשפט (כב' השופט צ' סהראי) בהחלטה מיום 12.6.2025, בשלב מעצר הימים. תנאים אלה כוללים, בין היתר, מעצר בית מלא בפיקוח ערב, הרחקה ואיסור יצירת קשר עם המתלוננים, הפקדה כספית וערבויות צד ג'.

הראיות לכאורה

ביחס לאישום הראשון

14. התשתית הראייתית ביחס לאישום הראשון נשענת בעיקרה על הודעותיה של המתלוננת במשטרה. בהודעתה הראשונה, מיום האירוע, תיארה המתלוננת כי אביה ביקש לבוא לבקרם לרגל החג. כאשר אמרה זאת למשיב 1, החל המשיב לקלל אותה ולהטיח בה עלבונות. במהלך עימות מילולי בין השניים תפס המשיב את המתלוננת בשיערה והטיח את ראשה בקיר. לטענת המתלוננת היא דחפה את המשיב, והוא בתגובה הכה אותה בעוצמה. המתלוננת אמרה למשיב כי היא מעוניינת לצאת מהבית עם בנם התינוק והיא התקשרה לאביה שיבוא לקחתה.

כאשר התבקשה המתלוננת לפרט על המכות שקיבלה מהמשיב, מסרה כי המשיב הכה אותה בסטירות רבות וחזקות מאוד לפניה ובמכות לידיים (הודעה מיום 5.6.25, ש' 54). כמו כן מסרה, כי המשיב הוריד את נעלו והכה אותה באמצעותה על פניה. המתלוננת הציגה לחוקר גובה ההודעה סימני חבלה בידה, על פניה ובצווארה. המתלוננת חזרה על התיאור ועל אופן השתלשלות האירוע בכל הודעותיה.

15. לשאלות החוקר השיבה המתלוננת כי אין מדובר באירוע יחיד, וכי המשיב נוהג להכותה ולאיים עליה כבר מראשית נישואיה, כשנה לפני האירוע, וגם בתקופת הריונה. האחד האירועים הכה אותה המשיב במכת אגרוף לעינה. בהודעותיה הנוספות הרחיבה המתלוננת בעניין זה ופירטה

על אודות מקרים נוספים שבהם המשיב הכה אותה. אירועים אלה אינם חלק מכתב האישום ולכן אין מקום לפרטם.

16. גרסת המתלוננת נתמכת בראיות הבאות: הודעות האב מ', שמסר כי המתלוננת הזעיקה אותו לביתה וכאשר נכנס לחדרה הבחין כי היא חבולה ופצועה ופניה היו נפוחים (הודעה מיום 6.6.25, ש' 15); בתצלומים של המתלוננת שצולמו במהלך גביית הודעתה. מהתצלומים ניתן להתרשם מסימני חבלה על לחייה של המתלוננת, סימני שריטה בצווארה וסימני חבלה על ידיה; ומשיחת טלפון מתועדת שיזמה המתלוננת מיד וסמוך לאירוע עם מוקד 100 של המשטרה ושה דיווחה לראשונה כי המשיב הכה אותה. בשיחה נשמעת המתלוננת אומרת, בין היתר: "אני בסכנה, בעלי מרביץ לי, הוא רוצה לקחת את התינוק ממני, תבואו בבקשה מהר". המתלוננת נשמעת בוכיה ובמצוקה ומתחננת למוקדנית לשלוח כוח משטרה למקום (מזכר תמלול השיחות מיום 8.6.25).

17. משיב 1 הכחיש בחקירתו את גרסת המתלוננת, טען כי היא משקרת וכי מעולם לא נהג כלפיה באלימות. כאשר עומת עם תמונה של חבלה שנגרמה למתלוננת בידה, טען המשיב כי מדובר בסימן שנגרם מבדיקת דם. כאשר הוצגה לו תמונה של שריטה שנגרמה למתלוננת בידה, טען המשיב כי המתלוננת היא עקרת בית ומטבע הדברים נגרמות לה גם חבלות. כאשר הוצגה לו תמונה של חבלה על פניה של המתלוננת טען המשיב - "אני רואה פה איפור ואודם ולא סימני מכות" (הודעה מיום 6.6.2025, ש' 80). בחקירה מאוחרת יותר טען המשיב כי מדובר בפגיעה עצמית של המתלוננת וכי בעברה מספר ניסיונות אובדניים (הודעה מיום 17.6.2025).

18. בא כוח המשיב טען לחולשת הראיות לכאורה כנגד המשיב באישום הראשון. לטענתו בגרסת המתלוננת קיימות סתירות מהותיות במספר עניינים: טענת המתלוננת כי המשיב תפס אותה בשיערה והטיח את ראשה בקיר וכן שהמשיב הכה אותה בנעל, מופיעות רק בהודעה הראשונה ואינן מופיעות בהודעות הבאות; המתלוננת לא ידעה להסביר ממנה נגרמו החבלות בידיה; המתלוננת אישרה כי היא נעלה את עצמה בבית ולא כפי שנטען בכתב האישום; הבדלים מסוימים בתיאוריה את האירועים הקודמים שבהם המשיב תקף אותה באלימות; ופערים בגרסה במענה לשאלה למי סיפרה בעבר על כך שהמשיב מכה אותה.

19. עיינתי בהודעות ובניגוד לנטען על ידי בא כוחו של המשיב, לא מצאתי כי נפלו סתירות או די דיוקים משמעותיים בין ההודעות של המתלוננת. הטענה כי אירוע תפיסת השיער והטחת ראשה למתלוננת בקיר נשמטה מהודעותיה הבאות של המתלוננת, איננה נכונה. המתלוננת חזרה על אותו תיאור במדויק גם בהודעה השלישית מיום 15.6.2025 (עמ' 3). גם התקיפה באמצעות כפכך נזכרת בהודעות ההמשך (הודעה מיום 8.6.2025, עמ' 4-3). אכן, ביחס לטענה כי המשיב מנע מהמתלוננת לצאת הבית קיימת לכאורה אי בהירות מסוימת, אך היא מוסברת מתוך דברי המתלוננת. בהודעתה השנייה המתלוננת אמרה כי לאחר שהמשיב הכה אותה היא רצתה לצאת מהבית ביחד עם התינוק והמשיב מנע זאת ממנה, "דחף אותי פנימה, הכניס אותי לבית ולא נתן לי לצאת" (עמ' 5), אך קודם לכן באותה חקירה הסבירה, כי המשיב אפשר לה לצאת מהבית, אך אסר עליה לצאת מהבית ביחד עם התינוק (עמ' 4). הדברים עולים בקנה אחד עם דבריה בהמשך כי היא הניחה את התינוק במיטה ויצאה לראות את ההתרחשות בחוץ

(עמ' 5).

20. עיינתי גם בתיאוריה של המתלוננת את האירועים הקודמים שבהם המשיב הכה אותה, ואיני מוצא שנפלו סתירות בדבריה, ודאי לא סתירות היורדות לשורש העדות. המתלוננת דיווחה על מספר רב של אירועים שבהם המשיב הכה אותה. המתלוננת אמרה בגילוי בפתח הודעתה כי היא אינה זוכרת פרטים מדויקים מכל האירועים, אך לגבי שלושה מהאירועים מסרה פרטים מדויקים יותר: אירוע מתחילת נישואיה למשיב, כחודשיים לאחר שנישאו, כאשר שהתה ביחד עם המשיב בחופשה בווילה ביריחו, המשיב סטר לה על פניה. המתלוננת התקשרה אז לאביה שהגיע למקום ולאחר ויכוח בין האב למשיב המתלוננת חזרה לבית הוריה ושהתה בביתם מספר ימים. בתום שלושה ימים השלימה עם המשיב והמשיב הגיע לקחתה מבית ההורים. כשחזרו לביתם המשיב הכה אותה נמרצות. המתלוננת תיארה את האירוע בשתיים מהודעותיה כאשר התיאורים עולים בקנה אחד, וביניהם אי דיוקים מזעריים. אירוע נוסף שעלה מהודעת המתלוננת אירע כאשר היתה בחודש השישי להריונה. לדבריה במהלך ויכוח המשיב סטר לה והכה אותה באגרופ לעין. בעקבות אותו אירוע, המתלוננת ברחה מהבית ורצתה להתלונן במשטרה. גם ביחס לאירוע זה התיאורים שמסרה המתלוננת בשתי ההודעות, דומים ועולים בקנה אחד, וההבדלים ביניהם מזעריים. האירוע השלישי שלגביו מסרה המתלוננת פרטים אירע כחודש וחצי לפני האירוע נשוא כתב האישום, במהלך שיחה עם המשיב על כך שהתכתב עם בת זוג לשעבר, המשיב כעס עליה וסטר לה על פניה.

21. לסיכום חלק זה, אני מתרשם כי גרסת המתלוננת אינה כוללת פרכות מהותיות המערערות אותה בנקודת הזמן הנוכחית. סופו של דבר, הובאו ראיות לכך שהמתלוננת נחבלה בערב האירוע, באופן שמתיישב עם גרסתה. הטענות שהעלה המשיב באשר לסתירות מסוימות ואי התאמות חלקיות, ככל שישנן, בגרסת המתלוננת, יתבררו, על פי הצורך, במסגרת ההליך העיקרי, ואין בהן כדי לגרוע מהקביעה בדבר קיומן של ראיות לכאורה בשלב זה.

22. מתקיימות, על כן, ברמה הלכאורית, עבירות של תקיפה הגורמת חבלה של ממש כלפי בת זוג ושל כליאת שווא. אשר לעבירת כליאת שווא, כליאה היא "ריתוקו של אדם למקום מוגדר בנסיבות השוללות ממנו את חופש התנועה", ואין היא חייבת להיעשות מאחורי מנעול ובריח (ראו ע"פ 3363/98 קניאז'נסקי נ' מדינת ישראל (28.3.1999)). על פני הדברים, שלילת חופש התנועה תיתכן גם במניעת אפשרות מהמתלוננת לצאת מהמקום ללא תינוקה בן ה-3 חודשים, שהיה צמוד אליה, בדרך של התנהגות כוחנית ומאיימת היוצרת פחד בלבה (ראה ע"פ 204/09 יוחייב נ' מדינת ישראל (2.12.2010)). "די ביצירת חשש ופחד בלב האדם עד שאינו מעז לצאת מן המיצר" כדי לבסס את יסודות כליאת השווא (ע"פ 4164/09 פלוני נ' מדינת ישראל (29.7.2010)).

23. אני קובע אפוא שביחס לאישום הראשון ישנן ראיות טובות לכאורה להוכחת העבירות המיוחסות למשיב. לעבירת האיומים המיוחסת למשיב באישום השני, אתיחס להלן.

ביחס לאישום השני

24. התשתית הראייתית שעליה נסמך האישום השני מצויה בעיקר בהודעות המתלוננים - מ', א'

וא.י., על עדות המתלוננת, ועל תצלומים ומסמכים רפואיים המתעדים את החבלות. כל המתלוננים מזהים את משיב 2 כמי שדקר את מ', ואת משיב 3 כמי שהכה בפטיש את א.י..

25. **המתלוננת** תיארה בהודעתה הראשונה, מיום 5.6.2025, כי כאשר התקשרה לאביה, מ', וביקשה ממנו להגיע ולקחתה מהמקום, אמר לה משיב 1: "חכי תראי שאבא שלך יבוא אני אזיין את כל המשפחה שלך". לדבריה, כאשר הגיע אביה למקום פרצה קטטה בין משיב 1 ומשפחתו לאביה ואחיה, ומשיב 1 ובני משפחתו הכו את אביה. במהלך האירוע אביה נדקר. המתלוננת סיפרה כי אחד המעורבים החזיק סכין בידו והיא ראתה את אקט הדקירה, אך באותה הודעה טענה שהיא אינה מכירה את הדוקר.

26. בהודעתה השנייה, מיום 8.6.2025, חזרה המתלוננת על גרסתה והוסיפה כי שמעה את משיב 1 מתקשר לאנשים ומסכם אתם שכאשר בני משפחתה יגיעו למקום, הם יכו אותם. בהתייחס לאירוע הדקירה טענה המתלוננת כי היא ראתה את משיבים 2 ו-3 יורדים מביתם לכיוון המקום שבו עמדו בני משפחתה. באותו זמן משיב 2 החזיק סכין ומשיב 3 החזיק פטיש. הללו החלו דוחפים את אביה ואחיה. המתלוננת לטענתה נכנסה פנימה וסגרה את הדלת, אך הספיקה לראות שמשיב 2 דקר את אביה.

כאשר עומתה עם העובדה שבהודעה קודמת לא זיהתה את משיב 2 כמי שדקר את אביה, הסבירה המתלוננת כי במועד מתן ההודעה הראשונה היא חששה לזהות משיב 2, משום שהיא מתגוררת בדירה שכורה השייכת לאחותו, וחששה כי זו תוציא אותה מביתה. המתלוננת הוסיפה: "אני ראיתי את ע.א. (משיב 2 - א.ט.) יורד עם סכין וניגש למשפחה שלי ואז ראיתי את אבא שלי נופל על הרצפה ומדמם, ואז נכנסתי לבית". בהמשך תיארה המתלוננת, לשאלות החוקר, כי אביה "החזיק את ע.א., הוא חיבק אותו מאחורה כאשר הגב של ע.א. היה מופנה לפנים של אבא שלי. ע.א. החזיק סכין בכיס ואז הוציא את הסכין ודקר אותו". לדבריה, היא לא ראתה את משיב 3 מכה את א.י..

27. **מ'** תיאר בהודעתו מיום 6.6.2025, כי קיבל שיחת טלפון מביתו שביקשה ממנו להגיע ולקחתה, לאחר שמשיב 1 הכה אותה. הוא יצא למקום ברכב כיד לקחתה, כשאתו שני בניו, א' וא.י.. לדברי מ', ביקש מבניו להישאר ברכב ויצא לכיוון ביתם של משיב 1 והמתלוננת. בבית ראה את המתלוננת כאשר היא פצועה וחבולה והוא ביקש לקחתה. משיב 1 נמצא באותו זמן בבית ביחד עם 3 או 4 מבני דודיו ועד מהרה פרץ ביניהם ויכוח שגלש לאלימות ולדחיפות. משיב 1 ומקורביו קראו לעזרת בעלי הבית, משפחת א.ל., אליה משתייכים משיבים 2 ו-3. כאשר הגיעו בני משפחת א.ל. לבית הם תקפו אותו ואת בניו. משיב 2 דקר אותו עם סכין בגב, ומשיב 3 שהחזיק סכין יפנית דקר אותו בראש. אחיהם הקטן של משיבים 2 ו-3 הכה אותו בראשו באמצעות קרש. במהלך האירוע התיז משיב 1 לעברו גז פלפל.

28. בעימות שנערך בין **מ'** למשיב 2 חזר מ' על גרסתו כי משיב 2 דקר אותו בסכין, "הוא דקר אותי בסכין חום, פה בגב בצד שמאל" (הודעת משיב 2 מיום 8.6.2025, עמ' 15). מ' תיאר באותה הזדמנות כי הדבר אירע בעת שתפס את משיב 2 בכתפיו בניסיון להרחיקו, "ראיתי אותו פותח את הסכין ונותן לי פה בצד שמאל של הגב שלי". כאשר נשאל אם יתכן שטעה בזיהוי, אמר מ':

"כמו שאני רואה אותך ככה לידי, ככה אני בטוח שזה הוא שדקר אותי". מ' הוסיף, כי במהלך האירוע אחיו הקטן של משיב 2 החזיק חפץ חד בידו ובאמצעותו הכה אותו בראשו, מעל העין, ומשיב 3 שבר לבנו א.י. את היד.

29. בעימות שנערך בין מ' למשיב 3 תיאר מ', כי הגיע לקחת את בתו המתלוננת, לאחר שהותקפה בידי משיב 1. כאשר הגיע למקום "התחילו צעקות ואז תוך דקה משפחת א.ל. קפצו עלינו, זה הרגיש כמו מלכודת". מ' זיהה בוודאות את משיב 3 כמי תקף אותו באמצעות קרש ופטיש קטן, "שמרים מסמרים, גובה 60 סנטיים" (הודעת משיב 3, עמ' 6).

30. א.י. מאשר בהודעתו את גרסת מ'. לדבריו, הוא וא' המתינו ברכב לאביהם שהלך להביא את המתלוננת, ואז ראה את משיב 1 מרסס בגז פלפל לעבר פניו של מ'. א.י. תיאר כי ראה את המתלוננת מנסה לצאת מהבית ואת משיב 1 דוחף אותה פנימה. כאשר התקרב לבית כדי לחלץ את אביו ואת אחותו קפצו עליהם השכנים. א.י. ראה את משיב 2 דוקר את אביו בגב, ואח של משיב 2 דקר את אביו בראש, הכה את א.י. עצמו בפטיש על ידו וחתך את אחיו א' בידו.

31. הגרסה שמסר א' מחזקת את הגרסה שמסרו אביו ואחיו בהודעותיהם. לדבריו, משיב 1 סירב לאפשר למתלוננת ללכת עם אביה ובין הצדדים פרץ עימות. במהלך העימות ראה את משיבים 2 ו-3 שירדו למטה והחלו להכות את המתלוננים. משיבים 2 ו-3 החזיקו סכינים ואחרים שהיו עמם החזיקו מקלות, וביחד תקפו את המתלוננים. כאשר הבחינו המתלוננים כי התוקפים מחזיקים בכלי משחית ניסו להימלט אך התוקפים השיגו אותם. א' תיאר כי התוקפים היו רבים, אך משיבים 2 ו-3 היו התוקפים העיקריים. א' תיאר את מעשיו של כל אחד מהמשיבים: משיב 1 ריסס על המתלוננים גז פלפל, "כשמשפחת א.ל. הגיעו עלינו עם הסכינים, מ.ג. תקף איתם אותם וריסס אותנו בגז" (כך במקור - א.ט.); משיב 2 תקף את א' בסכין, וכאשר אביו ניסה להדוף אותו, הוא דקר את אביו. א' תיאר את הסכין שהחזיק משיב 2, "סכין קטנה, בערך 15 ס"מ, סכין של מטבח" (הודעת א', עמ' 2); משיב 3 הכה את א.י. באמצעות פטיש על ידו. א' הבהיר כי הוא אמנם לא ראה את המכה עצמה אך הוא ראה את משיב 3 מחזיק בפטיש. לאחר שהפטיש נפל מידו של משיב 3, הוא תקף את א' באגרופים.

32. בעימות שנערך ביניהם, זיהה א' את משיב 2 כמי שניסה לתקוף אותו עם סכין ופצע אותו. א' שב ותיאר כי אביו ניסה למשוך את משיב 2 ממנו, ובתגובה משיב 2 דקר את אביו בגב. בעימות שנערך בינו לבין משיב 3 שב א' וטען כלפי משיב 3, כי הוא תקף את אביו מ' ואת אחיו א.י. באמצעות פטיש, ואת א' עצמו תקף במכות ובסכין.

33. ניתן להתרשם כי ברמה הלכאורית גרסאות המתלוננים תומכות ומחזקות זו את זו. המתלוננים כולם מסרו תיאורים דומים למדי, כמעט זהים, של הסיבה לקרות האירוע האלים, אופן התפתחות האירוע, הנפשות המעורבות בו, כלי המשחית ששימשו את התוקפים, וזהות התוקפים בהתייחס לחבלות שנגרמו למתלוננים. כך, כל המתלוננים תיארו את מעורבות משיב 1 באירוע האלים, לפחות בתחילתו. מ', א.י. וא' מסרו כי מעורבות זו באה לידי ביטוי בין היתר בכך שתקף אותם בהתזת גז פלפל לעברם. כל המתלוננים, לרבות המתלוננת, תיארו כי משיב 2 נכח באירוע, החזיק סכין ודקר את מ' בגבו. מ', א' והמתלוננת מסרו תיאור דומה שלפיו משיב 2

דקר את מ' בזמן שמ' ניסה לתפוס אותו מאחור כדי להרחיקו. שלושה מהמתלוננים ידעו לומר כי משיב 3 החזיק בפטיש במהלך האירוע, א.י. ידע לומר כי הותקף בפטיש על ידי אח של משיב 2, ומ' וא' נקבו שניהם בשמו של משיב 3 כמי שהלם בהם במכות פטיש, בסכין ובמקל.

34. תיק החקירה כולל תצלומים המתעדים את החבלות שנגרמו למ' ולא.י. ובתיעוד רפואי. התמונות והתיעוד עולים בקנה אחד עם גרסאות המתלוננים בנוגע לכלי המשחית שבאמצעותם הותקפו ולגבי האופן שבו נגרמו החבלות. כך, למשל, ניתן לראות בתצלומים, וכן עולה גם מהתיעוד הרפואי, כי למ' נגרם פצע דקירה לאורך גבו, שהצריך סגירה באמצעות סיכות, וחבלות בפניו סמוך לעין, ובראש מאחור. בתמונה נוספת ניתן להתרשם מהחבלה שנגרמה לא.י. בידו.

35. דומה כי לא יכול להיות חולק על הטענה כי באירוע האלים שהתרחש ביום 5.6.2025 בערב, בחצר הבית של משיב 1, נפצעו רק המתלוננים, והפציעות המתועדות עולות בקנה אחד עם התיאורים שמסרו הללו בהודעותיהם במשטרה.

36. המשיבים הרחיקו עצמם בהודעותיהם מהאירוע ומהמעשים. משיב 1 הכחיש כל מעורבות באירוע. לפי גרסתו, בערב 5.6.2025 שמע צעקות מחוץ למרפסת ביתו, וכשיצא הבחין במ' ובשני בניו א.י. וא', שהחזיקו בסכין ובפטיש. בשלב זה יצאו בעלי הבית, משיב 3 ואביו, וגירשו את בני משפחת המתלוננת משטחם. משיב 1 טען כי התקיפה לא אירעה סמוך לבית ובאותו זמן הוא היה במרפסת הבית.

משיב 2 טען להגנתו כי הוא בזמן האירוע הוא עבד בחנות ירקות ליד ... והוא לא הגיע לאזור הבית. משיב 2 טען כי הוא אינו מכיר את המתלוננים ואין לו כל סכסוך אתם. גם כאשר הוצגו לו תמונות של מ' ושל א.י., טען המשיב כי הוא אינו מזהה אותם. משיב 2 לא ידע להסביר מדוע, אם כן, הוא זוהה על ידי כל המתלוננים כמי שהשתתף באירוע האלים ובמהלכו דקר את מ'.

משיב 3 הכחיש גם הוא כל קשר לתקיפה של המתלוננים. המשיב אישר אמנם את קיומה של קטטה בחצר הבית וכן את העובדה כי מדובר בקטטה שפרצה על רקע מחלוקת בין משיב 1 למשפחת המתלוננת. הללו תקפו אלה את אלה והמשיב טען כי ירד למטה כדי להפריד בין הנצים ולגרש את משפחת המתלוננת שחדרה לשטחם. המשיב טען שזיהה באירוע את משיב 1 אך הוא לא שם לב אם משיב 1 היה מעורב בתקיפה. כאשר הוצגו למשיב תמונות של מ' ושל א.י., ושל החבלות שנגרמו להם, טען המשיב כי הוא אינו מזהה אותם.

37. בטיעוניו בכתב ובעל פה מיקד בא כוח משיב 1 את טיעוניו בראיות ביחס לאישום הראשון. ביחס לאישום השני טען כי מעורבות משיב 1 באירוע אינה אפשרית, משום שבאותו זמן היה משיב 1 נתון במעצר בפיקוח אלקטרוני, ואילו היה מעורב באירוע היתה נרשמת לחובתו הפרה. כמו כן טען בא כוח משיב 1 כי גרסת המתלוננים נסתרת בהודעתו של ר', בן דודו של המשיב, שבהודעתו מסר כי בזמן התרחשות האירוע הוא היה בביתו של המשיב וישב ביחד עמו במרפסת הבית, וכאשר החלו להישמע צעקות וקללות הם נכנסו פנימה. מעט לאחר מכן עזב ר' לטענתו את הבית.

38. עיינתי בראיות ואיני מוצא שיש בטענות משיב 1 כדי להביא למסקנה בדבר חולשה בראיות לכאורה כנגד המשיב. כאמור, כל המתלוננים תיארו כי המשיב השתתף בתקיפה האלימה, לפחות בתחילת האירוע. אך לא רק מפי המתלוננים נשמעה הטענה כי משיב 1 נמצא במקום האירוע. גם משיב 3 ואביו מסרו כי בקטטה שהתרחשה בחצר הבניין השתתף גם משיב 1. ככל שאכן לא נרשמה הפרה לחובת משיב 1 במהלך האירוע, הדבר יכול להיות מוסבר בכך שהאירוע התרחש בחצר הבית, מקום שהוגדר על ידי טכנאי הפיקוח האלקטרוני כמקום שיותר למשיב לשהות בו במסגרת המעצר. אשר להודעת בן הדוד ר', משקלה מוגבל באשר היא נסתרת, כאמור, לא רק על ידי המתלוננים, אלא גם בהודעות משיב 3 ואביו. זאת מה גם, שר' עצמו תואר על ידי המתלוננת כמי שהוזמן על ידי משיב 1 לצורך התקיפה וגם השתתף בתקיפה האלימה.

39. באת כוח משיב 2 מיקדה את טענותיה בעיקר בטענת האליבי שהעלה המשיב ולפיה בזמן האירוע הוא נמצא בעבודה בחנות הירקות ליד ... כמו כן טענה כי יש לקבל את גרסת משיב 1 כי מי שאחז בכלי משחית היו בני משפחת המתלוננת. לעניין זה יש לחזור ולהזכיר כי משיב 2 זוהה בוודאות על ידי המתלוננים כמי שהשתתף בתקיפה האלימה, הכה את המתלוננים, ניסה לדקור את א' וגם דקר את מ'. הטענה של המשיבים כי המתלוננים הם שאחזו בכלי משחית במהלך האירוע, מסתברת פחות, זאת בשל העובדה הפשוטה כי המתלוננים היו אלה שהותקפו באירוע, ונגרמו להם חבלות חמורות שעולות בקנה אחד עם גרסתם, ואין מתיישבות כלל עם גרסת המשיבים. לכך יש להוסיף, כי גרסת האליבי של משיב 2 נבדקה, הוצאו סרטוני מצלמת החנות שבה עבד, ומהם עולה כי ביום האירוע יצא המשיב מהחנות בשעה 19:55 לערך ולא חזר אליה עוד באותו ערב. זאת כאשר האירוע במוקד המשטרה (שיחת המתלוננת למוקד 100) נפתח בשעה 20:28. כלומר, גרסת האליבי אינה עומדת.

40. בא כוח משיב 3 הפנה בטיעוניו בכתב לפערים ואי דיוקים מסוימים לכאורה בגרסאות המתלוננים. הטיעון משופע בציטוטים מתוך הודעות המתלוננים. עיינתי היטב בכל ההודעות ובדו"חות הפעולה ואיני מוצא כי אותם אי דיוקים או הבדלים שאליהם מפנה בא כוח משיב, יש בהם כדי להחליש מעוצמת הראיות לכאורה שניצבת לחובת משיב 3. כפי שציינתי, שלושת המתלוננים ידעו להצביע על משיב 3 כמי שהשתתף בתקיפתם באופן ובאמצעים שתוארו לעיל, והמסקנה העולה מעיון במסמכי תיק החקירה היא כי קיימות ראיות טובות לכאורה לכך שמשיב 3 ביצע את המעשים המיוחסים לו בכתב האישום.

41. שמעתי את טיעוני באי כוח המשיבים ועיינתי כאמור בטיעונים הכתובים ובתיק החקירה, ואני מוצא כי נגד המשיבים גובשה תשתית ראייתית לכאורית טובה להוכחת האישומים. כידוע, בית המשפט אינו נדרש בשלב זה לשאלות של מהימנות העדים או למשקלן של העדויות, אלא אם כן מדובר בפירוט מהותיות וגלויות לעין המצביעות על חולשה בראיות לכאורה. בשלב הלכאורי שבו אנו מצויים, אין די בהצבעה על אי דיוקים כאלה ואחרים, או אף על סתירות מסוימות, אלא יש להראות כי הסתירות גלויות על פניהן, והן מקעקעות את הגרסה באופן שלא יאפשר לתת בה אמון. זאת לא נעשה לפניי במקרה זה.

42. אני קובע אפוא כי קיימות ראיות לכאורה גם לעבירות המיוחסות למשיב 1 בעבירת האיומים

המיוחסת לו באישום הראשון ובעבירת התקיפה המיוחסת לו באישום השני. כמו כן קיימות ראיות לכאורה לעבירות המיוחסות למשיבים 2 ו-3 באישום השני.

ניתנה היום, כ' תמוז תשפ"ה, 16 יולי 2025, בהעדר
הצדדים.